

W ZŁOTEJ
KAMIENIE

Pr-4093

ZŁOTE KAMIERIE

DAWNE I NOWE
WIERSZE
AZERBEJDŻANU

wybór i opracowanie

TADEUSZ CHRÓSCIELEWSKI
IGOR SIKIRYCKI

wstępem opatrzył

BOGDAN BARANOWSKI

przypisy i noty

TADEUSZ CHRÓSCIELEWSKI

W
I

WYDAWNICTWO ŁÓDZKIE

M. Ф. СХУТЧЕВ а. л.
А. С. С. Текущая
книжка № 511

Natawan

(wstęp do poematu)

Karabach — to krzyk orła, to ścinanie łoży,
Nad siwymi szczytami tęczy barwne płozy,

Piana z pyska pędzącego Isa — Bułaha,
Pieśń Chana Szuszyńskiego *, czas w wesele szczodry.

Uczta się rozpoczyna, młodzieńcy tan wiodą,
Rozwiewa się nad rzeką dym czarny warkoczy.

Przyjedź do Karabachu, aby wczesną wiosną
Wiersz mógł rosnąć, jak kwiaty polne w rosach nocy.

Jeżeli tam nie byłeś i nie znajdziesz drogi,
Niech cię pieśń zaprowadzi, bo jest czystsza od łyzy.

Napisałem ten dastan **, by serce rozślawić
Jej, przesmutnej Natawan, szlachetnej Chankyzy ***.

Andrzej Szymański

---

* Popularny śpiewak.

** Typowe dla dawnej twórczości samorodnej ludów zakaukaskich opowieści osnute m. in. na wątkach starych legend bohaterskich. Autor dastanem nazywa swój poemat o Natawan.

*** Dosłownie: córka chana. Patrz: nota o poetce.

Opuszczony młyn

Nad starym młynem w głębi stepu suną obłoków korowody.
Zwolna obraca koło młyńskie nie ujarzmiany przepływ wody.
Łagodnie szemrze nurt pod kołem, zajęтым pracą niepotrzebną,
O ciężkim przodków mych mozole poufnym szeptem gwarzy ze
[mną.

Pamiętasz, młynie, jak to zimą zamarzał strumień twój burzliwy
I wtedy ludzie głodowali w mrokach swych nocy rozpaczliwych?
Zarosła bujną trawą droga, co ongi wiodła w twoją stronę —
Dziś po asfalcie pędzą z mąką szos krążowniki niezliczone.
Niełatwo znaleźć w gąszczu ziela po wozach dawne koleiny —
Teraz energia elektryczna porusza nasze nowe młyny.

Mój dom się jarzy jak przy święcie i sad mój nocą lśni ogniście:
Żarówki błyszczą wśród gałęzi jak winogrodu złote kiście...
Nie, nie będziemy ciebie burzyć, odpocznij sobie teraz, młynie.
Uśniesz, wsłuchany o południu w szezebioty ptasie

[w rosiczynie,

Co ranek z drzemki cię obudzi beczenie kołchozowych jagniąt:
Twe cienie, kędy trawa bujna, w czas skwaru chętnie je

[przygarną.

Tocząc twym kołem nadaremnie ledwie słyszalnie mącisz ciszę...
I tylko pastuch kołchozowy będzie ci odtąd towarzyszem.

Tadeusz Chróścielewski